

RESOLUCIÓ

Subvencions

DRET A UNA BONA ADMINISTRACIÓ
CIUTAT GARANTISTA

ANTECEDENTS

Objecte de la queixa

En data 10 de març de 2026 la ciutadana va presentar una queixa davant aquesta Sindicatura en què exposava el següent:

- Havia demanat una subvenció destinada a infants i joves d'entre 6 i 17 anys per al desenvolupament d'activitats culturals, artístiques, científiques i tecnològiques fora de l'horari escolar a la ciutat de Barcelona, corresponent al curs 2025-2026.
- El dia 7 de desembre de 2025, mitjançant una instància, va presentar un recurs contra la resolució publicada en el *Butlletí Oficial de la Província de Barcelona* (BOPB) l'1 de desembre, en la qual se li denegava la subvenció per manca de pressupost.
- Quan va sol·licitar la intervenció de la Sindicatura, ja havia transcorregut el termini màxim legal per a la resolució, sense que n'hagués rebut cap notificació expressa.

Actuacions fetes

La Sindicatura va admetre la queixa a tràmit i en va iniciar l'anàlisi per determinar si s'havien respectat els [drets de la ciutadania](#) i els [principis de bona administració](#).

El dia 21 de març de 2026, la Sindicatura es va adreçar a la [Regidoria d'Educació](#) per tal de conèixer les intervencions efectuades en relació amb la queixa presentada.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 21 de juliol de 2026 aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. L'escrit exposa les bases jurídiques que regien la convocatòria de subvenció, així com la tramitació del recurs administratiu interposat per la persona interessada.

CONSIDERACIONS

1. Col·laboració municipal amb la tasca supervisora de la Sindicatura de Greuges

L'Ajuntament ha trigat més de tres mesos a facilitar a la Sindicatura de Greuges de Barcelona la informació que es va sol·licitar per resoldre la queixa. Aquest termini supera amb escreix el que pot considerar-se un temps raonable, d'acord amb els principis d'eficiència i bona administració amb què han de regir-se els serveis municipals. Així mateix, **incompleix el deure de col·laboració** establert per l'article 3.7 de la normativa reguladora de la institució de la Sindicatura de Greuges de Barcelona (aprovada per la Comissió de Govern en sessió del 19 de gener de 2005).

D'acord amb aquests fets, es recorda a la Regidoria d'Educació l'obligació de col·laborar amb aquesta Sindicatura per tal que pugui desenvolupar adequadament la seva tasca de supervisió dels serveis municipals i alhora vetllar pels drets de la ciutadania, així com el fet que aquesta Sindicatura està legalment habilitada per fer públics els departaments o organismes que obstaculitzin l'exercici de les seves funcions en l'informe anual que presenta al Consell Municipal.

2. Resolució del recurs formulat per la interessada i obligació de resoldre i notificar

La interessada va interposar un recurs de reposició el 7 de desembre de 2025 contra la resolució publicada al BOPB l'1 de desembre de 2025, per la qual se li denegava la subvenció sol·licitada per manca de crèdit pressupostari. Segons la informació facilitada per l'Ajuntament, el recurs continua pendent de resolució expressa, tot i haver transcorregut el termini legalment previst per resoldre'l.

D'acord amb l'article 124.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPACAP), el termini màxim per dictar i notificar la resolució d'un recurs de reposició és d'un mes. Transcorregut aquest termini sense resolució expressa, el recurs pot entendre's desestimat per silenci administratiu. Tanmateix, aquesta conseqüència jurídica no eximeix l'Administració de la seva obligació de resoldre de manera expressa.

En efecte, l'article 21.1 de la LPACAP estableix que l'Administració està obligada a dictar resolució expressa i a notificar-la en tots els procediments, sigui quina sigui la seva forma d'iniciació. Aquesta obligació constitueix una manifestació del principi d'eficàcia administrativa i forma part del dret de la ciutadania a una bona administració.

La figura del silenci administratiu no substitueix la resolució administrativa. Es tracta d'una garantia legal establerta en benefici de les persones interessades davant la inactivitat administrativa, que els permet exercir les accions o els recursos pertinents sense haver d'esperar indefinidament una resposta. Tanmateix, la producció del silenci no allibera l'Administració del deure de dictar i notificar la resolució expressa corresponent. Això resulta directament de l'article 21 de la LPACAP i de la doctrina consolidada sobre la naturalesa garantista del silenci administratiu.

A més, l'article 21.5 de la LPACAP preveu que, quan el nombre de sol·licituds pugui comprometre el compliment dels terminis legals, l'òrgan competent pot habilitar els mitjans personals i materials necessaris per garantir la resolució en termini. Igualment, l'article 21.6 atribueix responsabilitat directa als empleats públics i als titulars dels òrgans competents per al compliment de l'obligació de resoldre, sense perjudici de les eventuais responsabilitats disciplinàries que puguin derivar-se de l'incompliment.

Per tant, tot i que el recurs de la interessada pot considerar-se desestimat per silenci administratiu, l'Ajuntament continua jurídicament obligat a dictar i notificar una resolució expressa sobre les qüestions plantejades en el recurs, atès que el silenci constitueix únicament una ficció legal destinada a protegir la persona interessada davant la manca d'actuació administrativa.

3. Les subvencions en règim de concurrència competitiva i la seva aplicació al cas

La subvenció objecte de la convocatòria per al curs 2025-2026 es va tramitar mitjançant el procediment de concurrència competitiva. La convocatòria aprovada per la Comissió de Govern el 30 de juliol de 2025 establia expressament aquest règim de concessió per a les activitats artístiques, culturals, científiques i tecnològiques fora de l'horari escolar.

L'article 22.1 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions (LGS), defineix la concurrència competitiva com el procediment pel qual les subvencions s'atorguen mitjançant la comparació de les sol·licituds presentades, establint una prelació entre elles segons criteris objectius prèviament fixats a les bases reguladores i a la convocatòria. Les subvencions s'adjudiquen, dins del límit del crèdit disponible, a les sol·licituds que han obtingut una millor valoració d'acord amb aquests criteris.

Aquest sistema està presidit pels principis de publicitat, transparència, concurrència, objectivitat, igualtat, no-discriminació, eficàcia i eficiència, recollits a l'article 8.3 de la LGS i a la normativa municipal de subvencions.

En el cas concret analitzat, les bases i la convocatòria no deixaven al marge de discrecionalitat l'establiment dels imports màxims susceptibles de ser subvencionats. La convocatòria determinava amb caràcter previ els percentatges màxims d'ajut que corresponien a cada sol·licitud segons la renda personal disponible per membre de la unitat familiar: fins al 90% per a rendes de fins a 7.000 euros; fins al 60% per a rendes entre 7.000,01 i 9.000 euros, i fins al 30% per a rendes entre 9.000,01 i 10.000 euros. Les unitats amb rendes superiors no tenien dret a subvenció.

Per tant, abans de l'atorgament efectiu de les subvencions, l'Ajuntament ja havia classificat les sol·licituds i havia determinat quin era el nivell màxim d'ajut al qual podia optar cada família en funció de la seva situació econòmica. Posteriorment, dins de cada tram, les sol·licituds es van ordenar de menor a major renda disponible per membre de la unitat familiar, en aplicació dels criteris de prioritització previstos a la clàusula 6 de la convocatòria.

Així, la denegació de la subvenció a la interessada no deriva de l'incompliment dels requisits personals o econòmics exigits, sinó de l'aplicació dels mecanismes de prelatió propis de la concurrència competitiva davant la insuficiència del crèdit disponible per atendre totes les sol·licituds que reuneixen els requisits establerts.

4. La insuficiència de crèdit pressupostari i les seves conseqüències

La convocatòria corresponent al curs 2025-2026 disposava d'un crèdit total de 600.000 euros, distribuïts entre els exercicis pressupostaris 2025 i 2026. D'acord amb la informació facilitada per l'Ajuntament, aquest import va ser insuficient per atendre totes les sol·licituds que complien els requisits establerts a les bases reguladores i a la convocatòria. Els ajuts es van atorgar seguint els criteris de prioritització previstos fins a l'exhauriment de la disponibilitat pressupostària. El llindar de tall es va situar en una renda personal disponible de 8.468,97 euros per membre de la unitat familiar.

La insuficiència de crèdit no constitueix, per si mateixa, una irregularitat jurídica. L'article 22.1 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, estableix que les subvencions en règim de concurrència competitiva s'han d'atorgar dins dels límits del crèdit disponible, mentre que l'article 172 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals atribueix als crèdits pressupostaris caràcter limitatiu i vinculant, el que impedeix que les administracions assumeixin obligacions de despesa superiors als imports autoritzats.

Ara bé, aquesta limitació pressupostària també s'ha d'analitzar des de la perspectiva de la planificació i del disseny de la convocatòria. A través de la convocatòria general¹, l'Ajuntament disposa d'informació suficient per conèixer el nombre de famílies potencialment beneficiàries, la seva distribució per nivells de renda i els percentatges màxims d'ajut que corresponen en aplicació de les bases reguladores. Aquesta informació permet efectuar una estimació raonablement precisa de la relació entre el crèdit pressupostari disponible i les necessitats reals de finançament del programa.

De fet, les dades facilitades per l'Ajuntament evidencien que en la convocatòria 2025-2026 el crèdit disponible es va exhaurir abans de poder donar cobertura a totes les persones que reunien els requisits exigits. En la pràctica, els ajuts es van concentrar gairebé exclusivament en les unitats familiars situades en els nivells de renda més baixos, és a dir, aquelles que podien optar als percentatges màxims d'ajut del 90%, mentre que les famílies amb dret a un nivell màxim del 60% van quedar majoritàriament excloses, i les corresponents al nivell del 30% van quedar, en termes generals, fora de la convocatòria per manca de disponibilitat pressupostària. Això posa de manifest que, malgrat que la convocatòria preveia formalment tres nivells d'ajut, el crèdit disponible només va permetre donar cobertura efectiva, en gran manera, als expedients situats en els trams econòmics més baixos.

Des d'aquesta perspectiva, si una situació com l'exposada es repetís de forma recurrent al llarg de diverses convocatòries, fins al punt que determinats nivells d'ajut o certs trams de renda quedessin sistemàticament exclosos per manca de crèdit, podria considerar-se que l'Administració està configurant una convocatòria sabent, amb un elevat grau de previsibilitat, que una part dels col·lectius que compleixen tots els requisits exigits per les bases reguladores no obtindrà efectivament l'ajut. En aquest supòsit, les persones interessades serien admeses al procediment i reconegudes com a potencials beneficiàries d'acord amb la seva situació econòmica, però quedarien excloses de manera reiterada només per insuficiència pressupostària.

Aquesta circumstància és rellevant des de la perspectiva dels principis de bona administració, transparència i eficàcia. En efecte, la participació en una convocatòria pública genera una expectativa legítima que les persones que compleixen els requisits establerts tenen una possibilitat real d'accedir a la prestació econòmica convocada. Si l'experiència acumulada permet constatar que determinats col·lectius queden sistemàticament fora del procediment per manca de recursos, resultaria convenient que l'Administració revisés periòdicament l'adequació entre l'abast subjectiu de la convocatòria i la disponibilitat pressupostària efectiva, amb l'objectiu d'evitar que es consolidin situacions estructurals d'exclusió.

¹ <file:///C:/Users/am21651/Downloads/3883271-1.pdf>

En aquest sentit, una possible opció consistiria a ajustar els requisits o l'abast de la convocatòria als recursos efectivament disponibles. No obstant això, aquesta solució podria comportar una restricció de l'accés a una política pública que té una clara finalitat d'equitat i inclusió social. Per aquest motiu, la resposta més coherent amb els objectius del programa seria, preferentment, adequar la dotació pressupostària a la demanda real detectada, en lloc de restringir l'accés de les famílies potencialment beneficiàries.

Precisament en aquesta línia, la convocatòria específica de la campanya Tardes Educatives 2026-2027² ha incrementat la seva dotació econòmica fins als 750.000 euros, és a dir, 150.000 euros més que l'import previst en la convocatòria anterior. Aquesta ampliació de crèdit es va aprovar per acord de la Comissió de Govern de 9 de juliol de 2026 i troba cobertura jurídica en l'article 58 del Reglament de la Llei general de subvencions, aprovat pel Reial decret 887/2006, que permet preveure i habilitar quanties addicionals en les convocatòries de subvencions quan concorrin les circumstàncies legalment establertes.

L'esmentat increment pressupostari constitueix un element especialment rellevant, ja que evidencia la necessitat d'adaptar els recursos destinats a aquesta línia d'ajuts a la demanda real existent i de reduir el risc que famílies que compleixen els requisits establerts continuïn quedant excloses només per insuficiència pressupostària.

DECISIÓ

D'acord amb la Carta municipal de Barcelona, aquesta institució té com a missió defensar els drets i les llibertats de la ciutadania i, amb aquesta finalitat, pot supervisar l'activitat de l'Administració municipal.

Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, l'**actuació de la Regidoria d'Educació** ha estat ajustada a dret, malgrat el resultat derivat de la insuficiència de crèdit. Tanmateix, no ha complert amb la seva obligació de resoldre expressament i notificar el recurs interposat per la interessada dins del termini legalment establert.

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura resol:

- **Recomanar a la Regidoria d'Educació** que resolgui i notifiqui, al més aviat possible, el recurs interposat per la interessada, en compliment de l'obligació legal de dictar resolució expressa.

² <file:///C:/Users/am21651/Downloads/3978938.pdf>

- **Recomanar a la Regidoria d'Educació** que en futures convocatòries, ajusti la dotació pressupostària a la previsió de sol·licituds i necessitats detectades, per reduir l'exclusió de famílies que compleixen els requisits, però que en queden fora per manca de crèdit.
- **Recordar a la Regidoria d'Educació** l'obligació de col·laborar amb aquesta Sindicatura i facilitar-li la informació que li sol·liciti dins del termini previst legalment per tal que pugui desenvolupar adequadament la seva tasca de supervisió dels serveis municipals.

Aquesta resolució es comunicarà a la persona que va formular la queixa i a l'òrgan municipal competent. Per mitjà de l'informe anual d'aquesta Sindicatura, també se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal.

Aquesta resolució s'emmarca dins el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb els objectius de desenvolupament sostenible (ODS), d'acord amb la mesura de govern sobre l'Estratègia d'impuls de l'Agenda 2030. Concretament, es relaciona amb l'objectiu 16.6 "Màxima eficàcia i responsabilitat envers la ciutadania".